

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾

z dnia 2011 r.

w sprawie dokumentacji mierniczo-geologicznej²⁾

Na podstawie art. 116 ust. 7 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. — Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. Nr 163, poz. 981) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) rodzaje dokumentów wchodzących w skład dokumentacji mierniczo-geologicznej;
- 2) szczegółowe wymagania dotyczące sporządzania, aktualizacji i uzupełniania dokumentacji mierniczo-geologicznej;
- 3) szczegółowe wymagania dotyczące wykonywania prac geodezyjnych i geologicznych w celu sporządzenia, aktualizacji i uzupełniania dokumentacji mierniczo-geologicznej;
- 4) sposób i tryb postępowania z dokumentacją mierniczo-geologiczną po likwidacji zakładu górniczego, w zakresie jej przekazywania i archiwizowania, w tym wzory dokumentów związanych z jej przekazywaniem.

§ 2. Przepisy rozporządzenia dotyczące działalności w zakresie podziemnego bezzbiornikowego magazynowania substancji lub podziemnego składowania odpadów stosuje się odpowiednio do działalności określonej w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. — Prawo geologiczne i górnicze, zwanej dalej „ustawą”.

§ 3. 1. W skład dokumentacji mierniczo-geologicznej wchodzi następujące dokumenty pomiarowe:

- 1) dzienniki pomiarowe oraz formularze pomiarowe;
- 2) szkice, w tym szkice sztygarskie;
- 3) w przypadku stosowania technik informatycznych — zapisane na informatycznych nośnikach danych numeryczne szkice oraz dokumenty elektroniczne zawierające wyniki pomiarów.

2. W skład dokumentacji mierniczo-geologicznej wchodzi następujące dokumenty obliczeniowe:

- 1) formularze obliczeniowe;
- 2) w przypadku stosowania technik informatycznych — zapisane na informatycznych nośnikach danych dokumenty elektroniczne zawierające wyniki obliczeń.

3. W skład dokumentacji mierniczo-geologicznej wchodzi następujące dokumenty kartograficzne przedstawiające aktualną sytuację geologiczną oraz górniczą zakładu górniczego, a także stan powierzchni w granicach terenu górniczego, zwane dalej „dokumentami kartograficznymi”:

- 1) w podziemnych zakładach górniczych:
 - a) karta tytułowa map górniczych,
 - b) mapy podstawowe oraz mapy przeglądowe:
 - mapy wyrobisk górniczych,

- mapy geologiczne:
 - — przekroje geologiczne,
 - — profile otworów wiertniczych,
 - c) mapy specjalne:
 - mapy terenu przemysłowego zakładu górniczego,
 - mapy geologiczne:
 - — mapy zasobów złoża,
 - — mapy strat złoża,
 - d) mapy sytuacyjno-wysokościowe powierzchni w granicach terenu górniczego;
- 2) w odkrywkowych zakładach górniczych:
- a) karta tytułowa map górniczych,
 - b) mapy podstawowe oraz mapy przeglądowe:
 - mapy wyrobisk górniczych,
 - przekroje zboczy kopalń odkrywkowych,
 - profile zwałowisk nadkładu,
 - profile składowisk urobku,
 - mapy geologiczne:
 - — przekroje geologiczne,
 - — profile otworów wiertniczych,
 - c) mapy specjalne: mapy terenu przemysłowego zakładu górniczego,
 - d) mapy sytuacyjno-wysokościowe powierzchni w granicach terenu górniczego;
- 3) w zakładach górniczych wydobywających kopaliny otworami wiertniczymi:
- a) karta tytułowa map górniczych,
 - b) mapy podstawowe oraz mapy przeglądowe:
 - mapy otworów wiertniczych,
 - mapy ujęć eksploatacyjnych,
 - profile ujęć eksploatacyjnych,
 - mapy geologiczne:
 - — przekroje geologiczne,
 - — profile otworów wiertniczych,
 - c) mapy specjalne:
 - mapy terenu przemysłowego zakładu górniczego,
 - mapy ewidencji gruntów w granicach zakładu górniczego,
 - mapy wydobywania kopaliny — w przypadku zakładów górniczych wydobywających siarkę otworami wiertniczymi,
 - d) mapy sytuacyjno-wysokościowe powierzchni w granicach terenu górniczego;
- 4) w zakładach górniczych prowadzących działalność w zakresie podziemnego bezzbiornikowego magazynowania substancji lub podziemnego składowania odpadów:
- a) karta tytułowa map górniczych,

- b) mapy podstawowe lub mapy przeglądowe: mapy wyrobisk górniczych,
- c) mapy specjalne — mapy geologiczne:
 - mapy strukturalno-tektoniczne,
 - mapy hydrogeologiczne,
- d) mapy sytuacyjno-wysokościowe powierzchni w granicach terenu górniczego.

§ 4. Na karcie tytułowej map górniczych przedstawia się:

- 1) granice obszaru górniczego i terenu górniczego, na tle mapy sytuacyjno-wysokościowej powierzchni w granicach terenu górniczego;
- 2) wykaz i pokrycie terenu górniczego sekcjami:
 - a) map wyrobisk górniczych,
 - b) map sytuacyjno-wysokościowych powierzchni w granicach terenu górniczego;
- 3) daty, w których dokonano aktualizacji i uzupełnienia poszczególnych dokumentów kartograficznych;
- 4) linie podstawowych przekrojów geologicznych;
- 5) informacje o ważniejszych wydarzeniach w historii zakładu górniczego, w szczególności zmianach firmy przedsiębiorcy, nazwy zakładu górniczego oraz łączeniu zakładów górniczych;
- 6) wykaz stosowanych na mapach nienormowanych oznaczeń umownych.

§ 5. 1. Przedsiębiorca umieszcza informację o sporządzeniu dokumentu, w tym dokumentu elektronicznego, wchodzącego w skład dokumentacji mierniczo-geologicznej w ewidencji dokumentacji mierniczo-geologicznej.

2. W ewidencji, o której mowa w ust. 1, określa się sygnaturę dokumentu, datę jego sporządzenia oraz miejsce jego przechowywania.

3. Wydruk dokumentu elektronicznego zawiera informacje zgodne z oznaczeniem w ewidencji, o której mowa w ust. 1.

§ 6. 1. Dokumentację mierniczo-geologiczną sporządza się od dnia rozpoczęcia budowy zakładu górniczego.

2. Dokumentację mierniczo-geologiczną aktualizuje się i uzupełnia w trakcie rozpoznawania złoża, wznoszenia obiektów budowlanych zakładu górniczego, wydobywania kopaliny, podziemnego bezzbiornikowego magazynowania substancji, podziemnego składowania odpadów oraz likwidacji zakładu górniczego.

3. Dokumenty wchodzące w skład dokumentacji mierniczo-geologicznej sporządza się z zachowaniem:

- 1) parametrów technicznych oraz warunków stosowania państwowego systemu odniesień przestrzennych, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 5 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. — Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2010 r. Nr 193, poz. 1287);
- 2) wymagań określonych w Polskich Normach — Mapy górnicze.

4. Dokumenty wchodzące w skład dokumentacji mierniczo-geologicznej mogą być sporządzane w lokalnych układach geodezyjnych, jeżeli przedsiębiorca dysponuje możliwością transformacji geodezyjnej tego układu do geodezyjnego układu odniesienia, będącego elementem państwowego układu odniesień przestrzennych, o którym mowa w przepisach prawa geodezyjnego i kartograficznego.

5. Dokumenty kartograficzne mogą być, za zgodą kierownika ruchu zakładu górniczego, sporządzane przez przedstawienie ich treści na wspólnych podkładach mapowych, z zachowaniem wymaganych dla tych dokumentów dokładności i czytelności, jeżeli nie wpłynie to na pogorszenie stanu bezpieczeństwa ruchu zakładu górniczego.

§ 7. 1. Dokumenty pomiarowe oraz dokumenty obliczeniowe mogą być sporządzane w postaci dokumentu elektronicznego, jeżeli:

- 1) zostaną zabezpieczone przed możliwością zniszczenia;
- 2) istnieje możliwość weryfikacji zakresu zmian danych w treści plików archiwalnych i roboczych.

2. Dokumenty kartograficzne mogą być sporządzane w postaci dokumentu elektronicznego, jeżeli:

- 1) zostaną zabezpieczone przed możliwością zniszczenia;
- 2) istnieje możliwość weryfikacji zakresu zmian danych w treści plików archiwalnych i roboczych;
- 3) istnieje możliwość wydrukowania w zakładzie górniczym dokumentów elektronicznych, a w przypadku braku takiej możliwości — w zakładzie górniczym jest przechowywany wydrukowany komplet dokumentów kartograficznych obejmujący ostatnią aktualizację i uzupełnienie, określone w § 9.

§ 8. 1. Dokumenty kartograficzne sporządza się w następujących skalach:

- 1) mapy podstawowe — od 1 : 500 do 1 : 2 000;
- 2) mapy przeglądowe — od 1 : 500 do 1 : 50 000;
- 3) mapy specjalne — od 1 : 50 do 1 : 25 000;
- 4) mapy sytuacyjno-wysokościowe powierzchni w granicach terenu górniczego — od 1 : 500 do 1 : 10 000;
- 5) profile otworów wiertniczych oraz przekroje zboczy kopalń odkrywkowych — od 1 : 50 do 1 : 2 000;
- 6) przekroje geologiczne — od 1 : 100 do 1 : 50 000.

2. Skale poszczególnych dokumentów kartograficznych, o których mowa w ust. 1, ustala pisemnie kierownik ruchu zakładu górniczego.

3. Skalę, w której odwzorowuje się sytuację geologiczną oraz górniczą, a także stan powierzchni w granicach terenu górniczego, ustala się w sposób zapewniający dokładność i czytelność dokumentów kartograficznych, wymaganą dla realizacji zadań lub obowiązków przedsiębiorcy.

§ 9. 1. Dokumenty kartograficzne aktualizuje się i uzupełnia z następującą częstotliwością:

- 1) w podziemnych zakładach górniczych, odkrywkowych zakładach górniczych oraz zakładach górniczych wydobywających kopaliny otworami wiertniczymi:
 - a) przekroje geologiczne — co najmniej raz na rok,
 - b) profile otworów wiertniczych — w terminie do 6 miesięcy od dnia zakończenia wiercenia,
 - c) mapy sytuacyjno-wysokościowe powierzchni w granicach terenu górniczego — co najmniej raz na 3 lata;
- 2) w podziemnych zakładach górniczych:
 - a) mapy wyrobisk górniczych:
 - w zakładach górniczych wydobywających węgiel kamienny lub rudy metali — co najmniej raz na 3 miesiące,
 - w zakładach górniczych wydobywających kopaliny inne niż węgiel kamienny lub rudy metali — co najmniej raz na 6 miesięcy,
 - b) mapy specjalne — co najmniej raz na 3 lata;
- 3) w odkrywkowych zakładach górniczych:
 - a) mapy wyrobisk górniczych:
 - w zakładach górniczych wydobywających węgiel brunatny lub rudy siarki — co najmniej raz na 6 miesięcy,

- w zakładach górniczych wydobywających kopaliny inne niż węgiel brunatny lub rudy siarki — co najmniej raz na rok, według stanu wyrobisk górniczych na dzień 31 grudnia poprzedniego roku,
 - b) przekroje zboczy kopalń odkrywkowych, profile zwałowisk nadkładu oraz profile składowisk urobku — co najmniej raz na rok,
 - c) mapy specjalne — co najmniej raz na 3 lata;
- 4) w zakładach górniczych wydobywających kopaliny otworami wiertniczymi:
- a) mapy otworów wiertniczych, mapy ujęć eksploatacyjnych oraz profile ujęć eksploatacyjnych — co najmniej raz na rok,
 - b) mapy terenu przemysłowego zakładu górniczego oraz mapy ewidencji gruntów w granicach zakładu górniczego — co najmniej raz na 3 lata,
 - c) mapy wydobywania kopaliny w zakładach górniczych wydobywających siarkę — co najmniej raz na 6 miesięcy;
- 5) w zakładach górniczych prowadzących działalność w zakresie podziemnego bezzbiornikowego magazynowania substancji lub podziemnego składowania odpadów:
- a) mapy wyrobisk górniczych — co najmniej raz na 3 miesiące, w przypadku wykonywania wyrobisk górniczych,
 - b) mapy specjalne — co najmniej raz na rok,
 - c) mapy sytuacyjno-wysokościowe powierzchni w granicach terenu górniczego — co najmniej raz na 3 lata.
2. Karta tytułowa map górniczych jest aktualizowana i uzupełniana na bieżąco.

§ 10. Mapy sytuacyjno-wysokościowe powierzchni w granicach terenu górniczego są:

- 1) pozyskiwane z państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego lub sporządzane przez osoby wymienione w art. 116 ust. 3 pkt 1 ustawy;
- 2) aktualizowane i uzupełniane, przez osoby wymienione w art. 116 ust. 3 pkt 1 ustawy, o treści niezbędne do bezpiecznego prowadzenia ruchu zakładu górniczego, zapewnienia bezpieczeństwa powszechnego oraz ochrony środowiska.

§ 11. Przedstawianie w dokumentach kartograficznych treści w zakresie aktualnej sytuacji geologicznej oraz górniczej zakładu górniczego, a także stanu powierzchni w granicach terenu górniczego, następuje zgodnie:

- 1) ze standardami technicznymi zakładania i utrzymywania podstawowych osnów geodezyjnych, grawimetrycznych i magnetycznych oraz szczegółowych osnów geodezyjnych;
- 2) z wymaganiami określonymi w Polskich Normach — Mapy górnicze.

§ 12. Szczegółowe wymagania dotyczące wykonywania prac geodezyjnych i geologicznych w celu sporządzenia, aktualizacji i uzupełniania dokumentacji mierniczo-geologicznej określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 13. Niezwłocznie po zakończeniu likwidacji zakładu górniczego przedsiębiorca:

- 1) dokonuje uporządkowania dokumentacji mierniczo-geologicznej zlikwidowanego zakładu górniczego;
- 2) powiadamia Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego oraz właściwy organ nadzoru górniczego o zamiarze przekazania dokumentacji mierniczo-geologicznej zlikwidowanego zakładu górniczego;
- 3) ustala z Prezesem Wyższego Urzędu Górniczego termin przejęcia dokumentacji mierniczo-geologicznej zlikwidowanego zakładu górniczego.

§ 14. 1. Czynności związane z badaniem prawidłowości uporządkowania oraz kompletności dokumentacji mierniczo-geologicznej zlikwidowanego zakładu górniczego są wykonywane przez mierniczego górniczego lub geologa górniczego.

2. Uporządkowanie dokumentacji mierniczo-geologicznej zlikwidowanego zakładu górniczego, przekazywanej Prezesowi Wyższego Urzędu Górniczego, polega na:

- 1) pogrupowaniu dokumentów według rodzaju;
- 2) opisaniu dokumentów zgodnie z pozycjami w spisach zdawczo-odbiorczych;
- 3) technicznym zabezpieczeniu dokumentów, przez ułożenie ich w paczkach wykonanych z materiałów chroniących przed uszkodzeniem;
- 4) sporządzeniu spisu dokumentów ułożonych w paczki.

3. Paczki dokumentów opisuje się przez umieszczenie na każdej paczce:

- 1) nazwy zakładu górniczego;
- 2) sygnatury paczki według numeru spisu zdawczo-odbiorczego i numerów pozycji dokumentów w tym spisie;
- 3) liczby dokumentów w paczce.

§ 15. 1. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego przejmuje dokumentację mierniczo-geologiczną zlikwidowanego zakładu górniczego na podstawie protokołu przekazania dokumentacji mierniczo-geologicznej zlikwidowanego zakładu górniczego, zwanego dalej „protokołem przekazania”.

2. Wzór protokołu przekazania stanowi załącznik nr 2 do rozporządzenia i jest udostępniany na stronie internetowej Wyższego Urzędu Górniczego.

3. Protokół przekazania, w trzech egzemplarzach, jest przedkładany Prezesowi Wyższego Urzędu Górniczego przez przedsiębiorcę i podpisywany przez:

- 1) przedsiębiorcę;
- 2) właściwy organ nadzoru górniczego;
- 3) Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego.

§ 16. 1. Do protokołu przekazania dołącza się spisy zdawczo-odbiorcze dokumentów wchodzących w skład dokumentacji mierniczo-geologicznej zlikwidowanego zakładu górniczego, zwane dalej „spisami zdawczo-odbiorczymi”, oraz informację zawierającą podstawowe dane dotyczące przekształceń organizacyjnych zakładu górniczego.

2. Wzór spisu zdawczo-odbiorczego stanowi załącznik nr 3 do rozporządzenia i jest udostępniany na stronie internetowej Wyższego Urzędu Górniczego.

3. Spisy zdawczo-odbiorcze sporządza się w dwóch egzemplarzach, z których pierwszy otrzymuje Prezes Wyższego Urzędu Górniczego, a drugi — przedsiębiorca przekazujący dokumentację mierniczo-geologiczną zlikwidowanego zakładu górniczego. W przypadku sporządzenia spisu zdawczo-odbiorczego na informatycznym nośniku danych jego zapis przekazuje się Prezesowi Wyższego Urzędu Górniczego w formie wydruku oraz pliku danych w formacie wskazanym przez Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego.

§ 17. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego przechowuje dokumenty wchodzące w skład dokumentacji mierniczo-geologicznej zlikwidowanego zakładu górniczego:

- 1) w sposób zabezpieczający je przed uszkodzeniem mechanicznym w następujących warunkach klimatycznych:

a) temperatura:

- poziom: 14—20 °C,
- wahania w ciągu 24 godzin: ± 2 °C,

b) wilgotność względna:

- poziom: 45—60 %,
- wahania w ciągu 24 godzin: ± 5 %;

- 2) w sposób chroniący je przed szkodliwym oddziaływaniem światła;
- 3) w sposób zapewniający możliwość ich wieczystego przechowywania;
- 4) prowadząc ich ewidencję;
- 5) w sposób umożliwiający wyszukanie i udostępnienie każdego dokumentu oraz każdej informacji zamieszczonej w dokumencie na zasadach określonych w odrębnych przepisach;
- 6) zabezpieczając pomieszczenia, w których są one przechowywane, przed dostępem osób nieuprawnionych.

§ 18. Ewidencję dokumentów, o której mowa w § 17 pkt 4, wchodzących w skład dokumentacji mierniczo-geologicznej zlikwidowanego zakładu górniczego stanowią:

- 1) spisy zdawczo-odbiorcze;
- 2) baza danych zawierająca spis przechowywanych dokumentów.

§ 19. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2012 r.³⁾

MINISTER ŚRODOWISKA

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej — środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz. U. Nr 248, poz. 1493).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy Rady 92/104/EWG z dnia 3 grudnia 1992 r. w sprawie minimalnych wymagań w zakresie poprawy bezpieczeństwa i ochrony zdrowia pracowników odkrywkowego i podziemnego przemysłu wydobywczego (dwunasta dyrektywa szczegółowa w znaczeniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) (Dz. Urz. WE L 404 z 31.12.1992, str. 10, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 5, t. 2, str. 134, z późn. zm.).

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 19 czerwca 2002 r. w sprawie dokumentacji mierniczo-geologicznej (Dz. U. Nr 92, poz. 819), które na podstawie art. 224 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. — Prawo geologiczne i górnicze traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

**SZCZEGÓŁOWE WYMAGANIA DOTYCZĄCE WYKONYWANIA PRAC GEODEZYJNYCH
I GEOLOGICZNYCH W CELU SPORZĄDZENIA, AKTUALIZACJI I UZUPEŁNIANIA
DOKUMENTACJI MIERNICZO-GEOLOGICZNEJ**

Część I. Wymagania podstawowe dotyczące wykonywania prac geodezyjnych

1.1. Pomiar geodezyjny na potrzeby zakładów górniczych wykonuje się, używając sprawdzonych i zrektyfikowanych narzędzi pomiarowych. Do pomiaru odległości używa się narzędzi posiadających aktualne świadectwo komparacji.

1.2. Wyniki pomiarów geodezyjnych zapisuje się w dziennikach pomiarowych, na szkicach lub na informatycznych nośnikach danych.

1.3. W dokumentach pomiarowych dla każdego pomiaru zamieszcza się informację o zastosowanych narzędziach pomiarowych, szkic, datę pomiaru, miejsce pomiaru oraz imiona i nazwiska osób wykonujących pomiar.

1.4. Zmiany treści zapisu w dokumentach pomiarowych oraz dokumentach obliczeniowych dokonuje się wyłącznie przez przekreślenie pierwotnej treści zapisu, w sposób umożliwiający jej odczytanie, i wpisanie nad przekreśloną treścią nowego zapisu. Zmianę treści potwierdza podpisem osoba dokonująca zmiany.

1.5. Szkic, o którym mowa w pkt 1.3, sporządza się, stosując obowiązujące w geodezji zasady sporządzania szkiców oraz znaki umowne.

1.6. Zgodność wykonania pomiarów geodezyjnych i prac obliczeniowych z wiedzą techniczną oraz wymaganiami określonymi w rozporządzeniu potwierdza mierniczy górniczy.

Część II. Wykonywanie prac geodezyjnych na powierzchni zakładów górniczych

2.1. Postanowienia niniejszej części załącznika stosuje się do:

- 1) zakładania osnów geodezyjnych na potrzeby zakładu górniczego;
- 2) sporządzania, aktualizacji i uzupełniania map sytuacyjno-wysokościowych powierzchni w granicach terenu górniczego w: podziemnych zakładach górniczych, odkrywkowych zakładach górniczych, zakładach górniczych wydobywających kopaliny otworami wiertniczymi, zakładach górniczych prowadzących podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji oraz zakładach górniczych prowadzących podziemne składowanie odpadów;
- 3) geodezyjnej obsługi realizacji obiektów budowlanych zakładu górniczego;
- 4) wykonywania pomiarów inwentaryzacyjnych i kontrolnych urządzeń i obiektów, pomiarów deformacji na terenach górniczych, a także innych pomiarów na powierzchni, związanych z ruchem zakładu górniczego.

2.2. Pomiar geodezyjny na powierzchni wykonuje się w oparciu o osnowę geodezyjną określoną w państwowym systemie odniesień przestrzennych, o którym mowa w przepisach prawa geodezyjnego i kartograficznego.

2.3. Pomiar geodezyjny na powierzchni mający na celu założenie lub uzupełnienie osnowy geodezyjnej oraz pomiar szczegółów terenowych stanowiących treść map sytuacyjno-wysokościowych powierzchni w granicach terenu górniczego wykonuje się zgodnie ze standardami technicznymi zakładania i utrzymywania

nia podstawowych osnów geodezyjnych, grawimetrycznych i magnetycznych oraz szczegółowych osnów geodezyjnych.

2.4. Pomiary realizacyjne i kontrolne związane z ruchem zakładu górniczego wykonuje się zgodnie z wymaganiami określonymi w przepisach prawa geodezyjnego i kartograficznego oraz Polskich Normach dotyczących tych pomiarów, a także w indywidualnych projektach prac geodezyjnych. Pomiary, których sposób wykonywania nie został określony w przepisach prawa albo na ich podstawie, wykonuje się zgodnie z wiedzą techniczną oraz metodami zapewniającymi dokładność wymaganą dla uzyskania założonego celu.

2.5. Na potrzeby sporządzania dokumentacji mierniczo-geologicznej obiektów budowlanych zakładu górniczego stosuje się przepisy prawa budowlanego dotyczące rodzaju i zakresu opracowań geodezyjno-kartograficznych oraz czynności geodezyjnych obowiązujących w budownictwie.

2.6. Do zakładania osnów geodezyjnych stosuje się techniki i metody pomiarowe zapewniające uzyskanie wymaganych dokładności.

2.7. Poziomą osnowę geodezyjną na powierzchni stanowią punkty podstawowej, szczegółowej i pomiarowej osnowy geodezyjnej, założonej zgodnie z przepisami prawa geodezyjnego i kartograficznego.

2.8. Nową poziomą osnowę geodezyjną zakłada się, jeżeli liczba i rozmieszczenie istniejących punktów osnowy lub jej dokładność są niewystarczające do wykonania określonej pracy geodezyjnej.

2.9. Wysokościową osnowę geodezyjną na powierzchni stanowią punkty podstawowej, szczegółowej oraz pomiarowej osnowy geodezyjnej, założonej zgodnie z przepisami prawa geodezyjnego i kartograficznego.

2.10. Pomiary wysokościowe wykonuje się w nawiązaniu do istniejących punktów wysokościowych wyższej lub tej samej klasy, które w wyniku odpowiednich pomiarów kontrolnych zostały uznane za przydatne do nawiązania.

2.11. Przydatność punktów wysokościowych do nawiązania ustala się przez kontrolny pomiar różnicy wysokości, której wartość w odniesieniu do wielkości określonej podczas pomiaru pierwotnego nie może przekraczać:

1) dla osnowy podstawowej (niwelacja precyzyjna):

a) I klasy — $2 \sqrt{L}$ [mm],

b) II klasy — $4 \sqrt{L}$ [mm],

2) dla osnowy szczegółowej (niwelacja techniczna lub precyzyjna):

a) III klasy — $8 \sqrt{L}$ [mm],

b) IV klasy — $20 \sqrt{L}$ [mm]

— gdzie L oznacza długość odcinka niwelacji między punktami, wyrażoną w kilometrach.

2.12. Wymagań, o których mowa w pkt 2.11, nie stosuje się do pomiarów nawiązania dla pomiarów deformacji terenu, obiektów i urządzeń. Do wykonywania tych pomiarów stosuje się wymagania dokładnościowe ustalone w projekcie pomiarów deformacji, w zależności od oczekiwanych wartości wielkości wskaźników deformacji.

2.13. Pomiary szczegółów terenowych oraz podziemnego uzbrojenia terenu wykonuje się w oparciu o poziomą i wysokościową osnowę geodezyjną, zgodnie z przepisami prawa geodezyjnego i kartograficznego.

2.14. Pomiary środka otworów wiertniczych, szybów i szybików wykonuje się dwukrotnie w sposób niezależny. Położenie poziome środka wszystkich otworów wiertniczych, szybów i szybików wyznacza się

z dokładnością nie mniejszą niż 0,15 m, a położenie wysokościowe — z dokładnością nie mniejszą niż 0,05 m.

Część III. Wykonywanie prac geodezyjnych w podziemnych wyrobiskach górniczych

3.1. Osnowy geodezyjne w podziemnej części podziemnego zakładu górniczego, zwane dalej w pkt 3.1.1—3.4.1 „osnowami geodezyjnymi”, stanowią podstawę do sporządzenia, aktualizacji i uzupełniania dokumentacji mierniczo-geologicznej zakładu górniczego. Są one wykorzystywane w szczególności do:

- 1) prawidłowego odwzorowania wyrobisk górniczych na mapach górniczych;
- 2) prawidłowego i bezpiecznego realizowania projektów robót górniczych;
- 3) rozwiązywania problemów przebitkowych;
- 4) prawidłowej i bezpiecznej eksploatacji urządzeń wyciągowych i transportowych.

3.1.1. Osnowę geodezyjną stanowią zbiory punktów geodezyjnych, których współrzędne są określone w układzie współrzędnych jednolitym dla całego zakładu górniczego.

3.1.2. Osnowa geodezyjna obejmuje:

- 1) osnowę poziomą;
- 2) osnowę wysokościową.

3.1.3. Poziomą i wysokościową osnowę geodezyjną dla sporządzenia dokumentacji mierniczo-geologicznej w podziemnym zakładzie górniczym stanowią:

- 1) osnowa podstawowa;
- 2) osnowa szczegółowa;
- 3) osnowa pomiarowa.

3.1.4. Strukturę osnowy geodezyjnej, lokalizację punktów i sposób ich stabilizacji oraz szczegółowy sposób wykonywania pomiarów ustala mierniczy górniczy, biorąc pod uwagę model i strukturę zakładu górniczego, zakres planowanych robót górniczych oraz wymagania dokładnościowe określone w rozporządzeniu.

3.1.5. Podstawową osnowę geodezyjną zakłada się w celu orientacji wyrobisk górniczych oraz nawiązania do punktów osnowy szczegółowej i pomiarowej. Podstawową osnowę geodezyjną nawiązuje się do punktów podstawowej i szczegółowej osnowy geodezyjnej na powierzchni. W przypadkach uzasadnionych warunkami górniczymi dopuszcza się nawiązanie podstawowej osnowy geodezyjnej danego poziomu do punktów podstawowej osnowy geodezyjnej innego poziomu.

3.1.6. Szczegółową osnowę geodezyjną zakłada się w korytarzowych wyrobiskach udostępniających o długim okresie utrzymywania. Osnowę tę nawiązuje się do punktów podstawowej osnowy geodezyjnej.

3.1.7. Pomiarową osnowę geodezyjną zakłada się w wyrobiskach przygotowawczych i eksploatacyjnych o krótkim okresie utrzymywania. Osnowę tę nawiązuje się do punktów szczegółowej lub podstawowej osnowy geodezyjnej.

3.1.8. Dokładność podziemnej osnowy geodezyjnej charakteryzują wielkości błędów średnich: sytuacyjnego położenia punktu, wysokości punktu, azymutu boku, określonych względem punktów nawiązania osnowy geodezyjnej, przyjmowanych jako bezbłędne.

3.1.9. Stabilizację punktów geodezyjnych:

- 1) podstawowej osnowy geodezyjnej — wykonuje się w sposób trwały w górotworze lub w obudowie wyrobisk górniczych, w miejscach przewidywanych nawiązań do punktów szczegółowej osnowy geodezyjnej;

- 2) szczegółowej osnowy geodezyjnej — wykonuje się w sposób trwały, jeżeli jest to technicznie możliwe;
- 3) pomiarowej osnowy geodezyjnej — można wykonywać w sposób nietrwały, stosując metodę punktów chwilowych (straconych).

3.1.10. Numerację punktów osnowy geodezyjnej zakładu górniczego ujednolica się. Punkty osnowy oznacza się w sposób umożliwiający ich jednoznaczną identyfikację.

3.1.11. W przypadku zniszczenia lub stwierdzenia nieprzydatności punktów geodezyjnych do nawiązania określonej części osnowy geodezyjnej wykonuje się powtórny pomiar. Dopuszcza się nawiązanie nowej osnowy geodezyjnej metodą wliczenia pomiędzy punktami osnowy, których stałość została sprawdzona pomiarem kontrolnym.

3.1.12. Poziomą podstawową osnowę geodezyjną stanowią niezależne grupy punktów zlokalizowane w pobliżu wyrobisk górniczych udostępniających dany poziom oraz zbiory punktów tworzących ciągi poligonowe pomiędzy tymi wyrobiskami.

3.1.13. Pomiar poziomej podstawowej osnowy geodezyjnej wykonuje się w oparciu o sporządzony przez mierniczego górniczego projekt zawierający wstępną analizę dokładności oraz uzasadnienie wyboru metody pomiaru.

3.1.14. Poziomą podstawową osnowę geodezyjną charakteryzuje średni błąd położenia punktu $M_p \leq 0,15$ m oraz średni błąd azymutu boku $M_A \leq 45^{\circ}$.

3.1.15. Nawiązanie pomiarów poziomej podstawowej osnowy geodezyjnej (orientacja pozioma) wykonuje się do punktów osnowy geodezyjnej na powierzchni metodą orientacji wliczeniowej lub giroskopowej.

3.1.16. Podczas nawiązania pomiarów do poziomej podstawowej osnowy geodezyjnej na innym poziomie wykorzystuje się te punkty, dla których różnica wielkości kąta oraz długości pomiędzy pomiarem pierwotnym i kontrolnym spełnia warunki: $D_\beta \leq 50^{\circ}$ oraz $D_l \leq 2,5 \cdot \sqrt{l}$ [mm], gdzie l oznacza długość boku nawiązania, wyrażoną w metrach.

3.1.17. Orientację poziomą wykonuje się dwukrotnie w sposób niezależny.

3.1.18. Pomiar poziomej podstawowej osnowy geodezyjnej uznaje się za poprawny, jeżeli różnica dwukrotnego wyznaczenia azymutu boku nie przekracza 120° .

3.1.19. Pomiary kątów, długości i giroazymutów na powierzchni oraz na orientowanym poziomie wykonuje się dwukrotnie w sposób niezależny, stosując podczas pomiaru kątów podwójne centrowanie instrumentu.

3.1.20. Długości boków podstawowej osnowy geodezyjnej wynoszą więcej niż 100 m.

3.1.21. Różnice wartości uzyskanych z dwukrotnego pomiaru kątów, azymutów i długości spełniają warunki: $d_\beta \leq 50^{\circ}$, $d_A \leq 120^{\circ}$, $d_l \leq 1,5 \cdot \sqrt{l}$ [mm], gdzie l oznacza długość boku, wyrażoną w metrach.

3.1.22. Długości ciągów poligonowych poziomej podstawowej osnowy geodezyjnej nie mogą przekraczać:

- 1) 8 000 m — dla ciągu wliczeniowego z giroazymutem pomierzonym w środku;
- 2) 3 000 m — dla ciągu wiszącego z giroazymutem pomierzonym na ostatnim boku.

3.1.23. Obliczenie współrzędnych punktów poziomej podstawowej osnowy geodezyjnej wykonuje się w formularzach obliczeniowych z wyrównaniem spostrzeżeń metodą ścisłą oraz z oceną dokładności po wyrównaniu.

3.1.24. Wyniki pomiarów poziomej podstawowej osnowy geodezyjnej zestawia mierniczy górniczy w operacie zawierającym:

- 1) projekt osnowy geodezyjnej;
- 2) sprawozdanie z pomiarów;
- 3) opis lokalizacji trwale zastabilizowanych punktów;
- 4) dokumenty pomiarowe;
- 5) dokumenty obliczeniowe;
- 6) wykaz współrzędnych punktów i azymutów boków osnowy geodezyjnej, wraz ze średnimi błędami ich wyznaczenia;
- 7) mapę poziomej podstawowej osnowy geodezyjnej.

3.1.25. W przypadku powstania dodatkowych możliwości nawiązania poziomej podstawowej osnowy geodezyjnej wykonuje się pomiar uzupełniający i ponownie wyrównuje się tę osnowę.

3.1.26. W przypadku ponownego wyrównania poziomej podstawowej osnowy geodezyjnej nawiązaną do niej poziomą szczegółową osnowę geodezyjną przelicza się, jeżeli różnice współrzędnych punktów i azymutu boków nawiązania przekraczają wartości podwójnego błędu średniego ich wyznaczenia.

3.1.27. Poziomą szczegółową osnowę geodezyjną charakteryzuje błąd średni położenia punktów $M_p \leq 0,30$ m oraz błąd średni azymutu boków $M_A \leq 100$ ^{cc}.

3.1.28. Nawiązanie poziomej szczegółowej osnowy geodezyjnej wykonuje się do punktów podstawowej lub szczegółowej osnowy geodezyjnej po skontrolowaniu ich stałości.

3.1.29. Za przydatne do nawiązania poziomej szczegółowej osnowy geodezyjnej uznaje się te punkty podstawowej lub szczegółowej osnowy geodezyjnej, dla których różnica między aktualnym i pierwotnym pomiarem lub danymi wyliczonymi ze współrzędnych spełnia warunki:

- 1) dla pomiarów kątowych — $D_\beta \leq 75$ ^{cc} [mm];
- 2) dla pomiarów długości — $D_l \leq 2,5 \cdot \sqrt{l}$ [mm], gdzie l oznacza długość boku, wyrażoną w metrach.

3.1.30. Pomiary elementów poziomej szczegółowej osnowy geodezyjnej wykonuje się dwukrotnie w sposób niezależny, stosując podczas pomiaru kątów podwójne centrowanie instrumentu.

3.1.31. Poziomą szczegółową osnowę geodezyjną wykonuje się metodą poligonizacji. Założenie nowej szczegółowej osnowy geodezyjnej w celu realizacji zadań przebitkowych poprzedza się sporządzeniem projektu osnowy geodezyjnej oraz wstępną analizą dokładności.

3.1.32. Lokalizację punktów poziomej szczegółowej osnowy geodezyjnej projektuje się tak, aby wzajemne odległości między nimi były w miarę możliwości większe niż 40 m.

3.1.33. Różnice wartości uzyskanych z dwukrotnego pomiaru kąta, azymutu i długości spełniają warunki: $d_\beta \leq 75$ ^{cc}, $d_A \leq 120$ ^{cc}, $d_l \leq 2,0 \cdot \sqrt{l}$ [mm], gdzie l oznacza długość boku, wyrażoną w metrach.

3.1.34. Długości ciągów jednostronnie nawiązanych (wiszących), w których kąty i odległości są mierzone z wymaganą dokładnością, nie mogą być dłuższe niż 2 500 m.

3.1.35. Obliczenie współrzędnych punktów poziomej szczegółowej osnowy geodezyjnej wykonuje się w formularzach obliczeniowych z wyrównaniem spostrzeżeń i oceną dokładności po wyrównaniu, uwzględniając błędność elementów nawiązania punktów podstawowej lub szczegółowej osnowy geodezyjnej.

3.1.36. Jeżeli pozioma szczegółowa osnowa geodezyjna została rozbudowana o dodatkowe ciągi, wpływające w sposób istotny na jej dokładność, powtórnie wyrównuje się tę osnowę w całości w nawiązaniu do punktów podstawowej lub szczegółowej osnowy geodezyjnej.

3.1.37. W przypadku ponownego wyrównania poziomej szczegółowej osnowy geodezyjnej o przeliczeniu nawiązanych do niej ciągów poziomej pomiarowej osnowy geodezyjnej decyduje mierniczy górniczy.

3.1.38. Poziomą pomiarową osnowę geodezyjną charakteryzuje błąd średni położenia punktów $M_p \leq 0,50$ m oraz błąd średni azymutu boków $M_A \leq 500$ ^{cc}.

3.1.39. Poziomą pomiarową osnowę geodezyjną tworzą pojedyncze ciągi poligonowe nawiązane do punktów podstawowej osnowy geodezyjnej lub szczegółowej osnowy geodezyjnej.

3.1.40. Za przydatne do nawiązania poziomej pomiarowej osnowy geodezyjnej uznaje się punkty, dla których różnica pomiędzy aktualnym i pierwotnym pomiarem lub danymi obliczonymi ze współrzędnych spełnia warunki:

- 1) dla pomiarów kątowych — $D_p \leq 400$ ^{cc};
- 2) dla pomiarów długości — $D_l \leq 0,04$ m.

3.1.41. Pomiary kątów wierzchołkowych lub kątów kierunkowych w poziomej pomiarowej osnowie geodezyjnej mogą być wykonywane jeden raz. Kąt na stanowisku mierzy się instrumentem o dokładności odczytu nie mniejszej niż 100 ^{cc}.

3.1.42. Pomiar odległości boków w poziomej pomiarowej osnowie geodezyjnej wykonuje się dwukrotnie. Różnica dwukrotnego pomiaru długości boku spełnia warunek $d_l \leq 0,02$ m.

3.1.43. Długość ciągu poligonowego w poziomej pomiarowej osnowie geodezyjnej nie może przekraczać:

- 1) 500 m — dla ciągu wiszącego mierzonego jednokrotnie;
- 2) 1 000 m — dla ciągu wiszącego mierzonego dwukrotnie;
- 3) 1 500 m — dla ciągu dwustronnie nawiązanego.

3.1.44. W przypadku zakładania ciągów dłuższych niż określone w pkt 3.1.43 mierniczy górniczy opracowuje projekt pomiaru, zapewniający uzyskanie wymaganej dokładności położenia punktów w ciągu.

3.1.45. Wyrównanie ciągów poziomej pomiarowej osnowy geodezyjnej wykonuje się metodą przybliżoną. Pomiar uznaje się za poprawny, jeżeli odchyłka liniowa ciągu nie przekracza wartości $20 \cdot \sqrt{L}$ [mm], gdzie L oznacza długość ciągu, wyrażoną w metrach, a odchyłka kątowa ciągu nie przekracza 200 ^{cc} $\cdot \sqrt{n}$, gdzie n oznacza liczbę kątów w ciągu.

3.1.46. Podstawową wysokościową osnowę geodezyjną stanowią punkty wysokościowe w podziemnych wyrobiskach zakładu górniczego, których rzędną wysokościową wyznaczono w układzie odniesienia obowiązującym na powierzchni.

3.1.47. Do nawiązania pomiarów orientacji wysokościowej wykorzystuje się znaki wysokościowe podstawowej lub szczegółowej osnowy geodezyjnej na powierzchni terenu lub znaki wysokościowe podstawowej podziemnej osnowy geodezyjnej, których rzędne wysokości zostały określone w wyniku wcześniej wykonanych pomiarów. Stałość tych znaków sprawdza się pomiarem kontrolnym.

3.1.48. Orientację wysokościową wykonuje się dwukrotnie w sposób niezależny.

3.1.49. Na każdym orientowanym poziomie zakłada się po dwa znaki wysokościowe, zastabilizowane w górotworze lub w obudowie wyrobisk górniczych w pobliżu szybu, oraz co najmniej jeden znak kontrolny w odległości około 50 m od tych znaków.

3.1.50. Orientację wysokościową przez wyrobiska górnicze pochyłe wykonuje się metodą niwelacji geometrycznej lub niwelacji trygonometrycznej.

3.1.51. Do pomierzonej różnicy wysokości wprowadza się niezbędne poprawki wynikające z zastosowanej metody, stałe instrumentalne oraz poprawki eliminujące wpływ czynników zewnętrznych.

3.1.52. Wyniki orientacji wysokościowej zestawia mierniczy górniczy w operacie zawierającym:

- 1) sprawozdanie techniczne;
- 2) opis lokalizacji znaków wysokościowych;
- 3) dokumenty pomiarowe;
- 4) dokumenty obliczeniowe;
- 5) wykaz wysokości znaków z oceną ich błędności;
- 6) mapę usytuowania znaków wysokościowych.

3.1.53. Orientację wysokościową wykonuje się z dokładnością zapewniającą wyznaczenie wysokości punktu na orientowanym poziomie względem punktu nawiązania z błędem średnim: $M_H \leq 5 + 0,02 \cdot H$ [mm], gdzie H oznacza głębokość orientowanego poziomu, wyrażoną w metrach.

3.1.54. Różnica wysokości określonych z dwóch niezależnych pomiarów przeniesienia wysokości spełnia warunek określony wzorem: $d_H \leq 15 + 0,06 \cdot H$ [mm], gdzie H oznacza głębokość orientowanego poziomu, wyrażoną w metrach.

3.1.55. Szczegółowa wysokościowa osnowa geodezyjna oraz pomiarowa wysokościowa osnowa geodezyjna stanowią podstawę dla określenia położenia wyrobisk górniczych i elementów geologicznych w płaszczyźnie pionowej oraz do realizacji projektów prowadzenia robót górniczych.

3.1.56. Szczegółową wysokościową osnowę geodezyjną zakłada się w podstawowych wyrobiskach chodnikowych zakładu górniczego.

3.1.57. Pomiarową wysokościową osnowę geodezyjną zakłada się w drugorzędnych wyrobiskach chodnikowych oraz w wyrobiskach eksploatacyjnych.

3.1.58. Wysokości punktów szczegółowej wysokościowej osnowy geodezyjnej oraz pomiarowej wysokościowej osnowy geodezyjnej wyznacza się metodą niwelacji geometrycznej lub niwelacji trygonometrycznej.

3.1.59. Znaki szczegółowej wysokościowej osnowy geodezyjnej stabilizuje się w sposób trwały. Stanowią je specjalne znaki wysokościowe (repery) oraz punkty poziomej podstawowej i szczegółowej osnowy geodezyjnej.

3.1.60. Pomiarową wysokościową osnowę geodezyjną stanowią punkty poziomej pomiarowej osnowy geodezyjnej oraz inne znaki wysokościowe.

3.1.61. Wysokościową osnowę geodezyjną charakteryzują średnie błędy wyznaczenia wysokości punktów (reperów) wynoszące: $M_H \leq 0,06$ m — dla podstawowej osnowy geodezyjnej, $M_H \leq 0,10$ m — dla szczegółowej osnowy geodezyjnej oraz $M_H \leq 0,20$ m — dla pomiarowej osnowy geodezyjnej.

3.1.62. Mierniczy górniczy sporządza i uzupełnia wykaz wysokości znaków niwelacyjnych podstawowej wysokościowej osnowy geodezyjnej oraz szczegółowej wysokościowej osnowy geodezyjnej na poszczególnych poziomach, zawierający:

- 1) numer znaku;
- 2) numer ewidencyjny dziennika pomiarowego;

- 3) wysokość znaku;
- 4) mapę poziomu z lokalizacją znaków.

3.1.63. Pomiary wysokościowej osnowy geodezyjnej metodą niwelacji geometrycznej stosuje się w wyrobiskach górniczych poziomych i o małym nachyleniu.

3.1.64. Ciągi niwelacyjne dowiązuje się do co najmniej dwóch znaków wysokościowych, po uprzednim sprawdzeniu ich stałości. Odchyłka różnic wysokości pomierzonych i obliczonych nie może przekraczać: $D_{\Delta h} \leq 15 \cdot \sqrt{L}$ [mm] dla podstawowej wysokościowej osnowy geodezyjnej oraz $D_{\Delta h} \leq 30 \cdot \sqrt{L}$ [mm] dla szczegółowej wysokościowej osnowy geodezyjnej, gdzie L oznacza odległość pomiędzy punktami nawiązania, wyrażoną w kilometrach.

3.1.65. Niwelację geometryczną ciągu wykonuje się dwukrotnie. Różnica w określeniu sumy przyrostów wysokości dla tych pomiarów pomiędzy znakami szczegółowej osnowy geodezyjnej nie może przekraczać wartości: $d_{\Delta h} \leq 30 \cdot \sqrt{L}$ [mm], gdzie L oznacza odległość między znakami, wyrażoną w kilometrach.

3.1.66. Metodę niwelacji trygonometrycznej można stosować w szczegółowych osnowach geodezyjnych zakładanych w wyrobiskach górniczych pochyłych oraz w trakcie realizacji pomiarowej wysokościowej osnowy geodezyjnej.

3.1.67. Niwelację trygonometryczną nawiązuje się do co najmniej dwóch znaków wysokościowych po uprzednim sprawdzeniu ich stałości. Odchyłka przyrostów wysokości między tymi znakami z pomiaru i obliczeń nie może przekraczać: $D_{\Delta h} \leq 100 \cdot \sqrt{L}$ [mm] w szczegółowych osnowach geodezyjnych oraz $D_{\Delta h} \leq 200 \cdot \sqrt{L}$ [mm] w pomiarowych osnowach geodezyjnych, gdzie L oznacza odległość punktów nawiązania, wyrażoną w kilometrach.

3.1.68. Niwelację trygonometryczną szczegółowej osnowy geodezyjnej wykonuje się dwukrotnie w sposób niezależny. Odchyłka między sumą przyrostów wysokości z obu pomiarów nie może przekraczać wartości $d_{\Delta h} \leq 100 \cdot \sqrt{L}$ [mm], gdzie L oznacza długość ciągu niwelacyjnego, wyrażoną w kilometrach.

3.2. Pomiary realizacyjne w podziemnym zakładzie górniczym wykonuje się w celu prowadzenia wyrobisk górniczych, budowy obiektów i urządzeń w wyrobiskach górniczych, obsługi wierceń, obsługi drażenia, zbrojenia szybów i szybków, montażu i ustawiania wież szybowych, ustawiania maszyny wyciągowej oraz montażu przewodników naczyń wyciągowych.

3.2.1. Pomiary realizacyjne na potrzeby prowadzenia wyrobisk górniczych wykonuje w sposób umożliwiający prowadzenie tych wyrobisk zgodnie z planem ruchu zakładu górniczego. Podstawę dla pomiarów realizacyjnych stanowi pozioma osnowa geodezyjna oraz wysokościowa osnowa geodezyjna. Czynności miernicze obejmują pomiary miernicze dla celów przebitkowych oraz zadawanie i kontrolowanie kierunków prowadzenia wyrobisk górniczych.

3.2.2. Określa się następujące wymagania dla pomiarów mierniczych wykonywanych dla celów przebitkowych:

- 1) mierniczy górniczy uzgadnia tolerancję zbiecia wyrobisk górniczych z kierownikiem ruchu zakładu górniczego;
- 2) mierniczy górniczy przeprowadza, przed przystąpieniem do pomiarów, wstępną analizę dokładności w oparciu o projekt techniczny i warunki techniczne w celu ustalenia metod pomiarowych zapewniających wymaganą dokładność zbiecia wyrobisk górniczych;
- 3) mierniczy górniczy opracowuje mierniczy projekt zbiecia wyrobisk górniczych.

3.2.3. Po zakończeniu robót przebitkowych powiązuje się pomiarami osnowę geodezyjną, wyrównuje sytuacyjną i wysokościową osnowę geodezyjną oraz ustala rzeczywistą dokładność zbiecia.

3.2.4. Zadawanie kierunków prowadzenia wyrobisk górniczych wykonuje się w celu ich realizacji zgodnie z projektem technicznym, o którym mowa w pkt 3.2.2 ppkt 2.

3.2.5. Utrwalenie znaków lub urządzeń wyznaczających kierunek wyrobiska górniczego wykonuje się w sposób zapewniający możliwość bieżącej kontroli stałości tego kierunku.

3.2.6. Na potrzeby sporządzania dokumentacji mierniczo-geologicznej związanej z budową obiektów i montażem urządzeń w wyrobiskach górniczych można zakładać lokalne osnowy realizacyjne dostosowane do geometrii obiektów oraz do specyfiki robót budowlano-montażowych.

3.2.7. Mierniczy górniczy dostosowuje dokładność pomiarów realizacyjnych indywidualnie do tolerancji określonych w projekcie technicznym obiektu oraz normie technicznej dotyczącej tego obiektu lub uzgadnia ją z wykonawcą obiektu.

3.2.8. Pomiary realizacyjne dla obsługi wierceń mają na celu wyznaczenie w wyrobisku górniczym miejsca rozpoczęcia wiercenia otworu wiertniczego oraz nadanie kierunku pionowego i poziomego osi otworu, zgodnie z projektem technicznym wiercenia.

3.2.9. Jeżeli projektowane wiercenie ma na celu połączenie istniejących wyrobisk górniczych, obsługa takiego wiercenia wymaga uprzedniego rozwiązania zadania przebitkowego.

3.2.10. Geodezyjna obsługa drażenia szybów lub szybików ma na celu zapewnienie poprawnej realizacji projektu technicznego drażenia tych obiektów.

3.2.11. Główne osie szybu stabilizuje się na powierzchni w sposób trwały, wieloznakowo.

3.2.12. Główne osie szybu przenosi się w głąb szybu, wykonując trwałą stabilizację znaków osiowych na klamrach zamocowanych trwale w obudowie szybu.

3.2.13. Wymagania dokładnościowe dla geodezyjnej obsługi drażenia szybu lub szybiku ustala się na podstawie wymagań projektu technicznego.

3.2.14. Geodezyjne pomiary realizacyjne dla montażu i ustawiania wież szybowych, ustawiania maszyny wyciągowej oraz montażu przewodników naczyń wyciągowych wykonuje się zgodnie z wymaganiami określonymi w projekcie technicznym.

3.3. Geodezyjne pomiary inwentaryzacyjne wykonuje się w celu:

- 1) odwzorowania wyrobisk górniczych na mapach górniczych;
- 2) kontroli usytuowania obiektów oraz urządzeń górniczych: maszyn i urządzeń wyciągowych, wież szybowych oraz kół linowych;
- 3) obserwacji ruchów górotworu i ich skutków;
- 4) kontroli postępu robót górniczych oraz ich zgodności z planem ruchu zakładu górniczego;
- 5) prowadzenia zadań przebitkowych.

3.3.1. Geodezyjne pomiary inwentaryzacyjne wykonuje się w oparciu o założone w zakładzie górniczym osnowy geodezyjne.

3.3.2. Dokładność geodezyjnych pomiarów inwentaryzacyjnych dostosowuje się do celu pomiaru, skali map górniczych i innych dokumentów kartograficznych tworzonych na podstawie pomiaru oraz do zmienności przestrzennej elementów będących przedmiotem pomiaru.

3.3.3. Geodezyjne pomiary inwentaryzacyjne wykonuje się metodą zdjęcia szczegółów, w sposób zapewniający określenie położenia punktów sytuacyjnych względem punktów osnowy geodezyjnej z dokładnością nie mniejszą niż $M \cdot 10^{-4}$ [m], gdzie M oznacza mianownik skali mapy podstawowej.

3.4. Obserwacje ruchów górotworu oraz ich skutków obejmują:

- 1) pomiary konwergencji wyrobisk górniczych;

- 2) pomiary przemieszczeń w wyrobiskach górniczych;
- 3) pomiary kontrolne geometrii obudowy szybów, elementów ich zbrojenia, prostoliniowości torów prowadzenia naczyń wyciągowych oraz odstępów ruchowych;
- 4) pomiary deformacji powierzchni ziemi w sieciach i liniach obserwacyjnych oraz w punktach rozproszonych;
- 5) pomiary deformacji budynków i budowli;
- 6) pomiary wychyleń obiektów budowlanych.

3.4.1. Pomiary deformacji wykonuje się w dostosowaniu do ich celu i wielkości spodziewanych deformacji, w oparciu o projekt sporządzony przez mierniczego górniczego i zatwierdzony przez kierownika ruchu zakładu górniczego.

Część IV. Wykonywanie prac geodezyjnych w odkrywkowych zakładach górniczych oraz w zakładach górniczych wydobywających kopaliny otworami wiertniczymi

4.1. Do wykonywania prac geodezyjnych na powierzchni terenu górniczego odkrywkowych zakładów górniczych oraz zakładów górniczych wydobywających kopaliny otworami wiertniczymi, z wyłączeniem wyrobisk eksploatacyjnych, stosuje się odpowiednio wymagania dotyczące pomiaru określone w części II niniejszego załącznika.

4.2. Na potrzeby aktualizacji i uzupełniania mapy sytuacyjno-wysokościowej powierzchni w granicach terenu górniczego stosuje się wymagania określone w przepisach prawa geodezyjnego i kartograficznego.

4.3. Pomiary geodezyjne wykonuje się w celu:

- 1) odwzorowania wyrobisk górniczych na mapach górniczych;
- 2) kontroli postępu robot górniczych oraz ich zgodności z planem ruchu zakładu górniczego;
- 3) kontroli usytuowania obiektów oraz urządzeń zakładu górniczego;
- 4) wyznaczania granic filarów ochronnych i pasów ochronnych oraz kontrolowania prowadzenia eksploatacji stosownie do ustalonych granic;
- 5) obserwacji ruchów górotworu i ich skutków;
- 6) sporządzania dokumentacji dla prowadzenia rekultywacji.

4.4. W zakresie wykonywania pomiarów geodezyjnych w wyrobiskach podziemnych odkrywkowych zakładów górniczych stosuje się odpowiednio wymagania określone w części III niniejszego załącznika.

4.5. Podstawę dla wykonywania pomiarów geodezyjnych na terenie odkrywkowych zakładów górniczych oraz zakładów górniczych wydobywających kopaliny otworami wiertniczymi stanowi pomiarowa osnowa geodezyjna nawiązana do szczegółowej lub podstawowej osnowy geodezyjnej.

4.6. W zależności od wymagań technologii pomiaru, w dostosowaniu do ukształtowania, wielkości i rozmieszczenia wyrobisk górniczych zakłada się poziome, wysokościowe oraz przestrzenne osnowy geodezyjne.

4.7. Założenie oraz pomiar podstawowej i szczegółowej osnowy geodezyjnej poprzedza się projektem, obejmującym wstępną analizę dokładności wraz z określeniem średniego błędu położenia punktów tej osnowy.

4.8. Nawiązanie pomiarowej osnowy geodezyjnej poprzedza się kontrolą stałości punktów nawiązania, przez pomiar elementów kontrolnych, z uwzględnieniem ich dokładności.

4.9. Za podstawowe kryterium wyboru technologii pomiaru osnowy geodezyjnej przyjmuje się średni błąd położenia punktu dla poziomych i przestrzennych osnów geodezyjnych oraz średni błąd określenia wysokości punktu dla wysokościowych osnów geodezyjnych.

4.10. W wyrobiskach eksploatacyjnych oraz na obszarze zwałowisk nadkładu dokładność pomiarowej osnowy geodezyjnej charakteryzuje się średnim błędem położenia punktu o wartości mniejszej niż 0,20 m w odniesieniu do punktów nawiązania.

4.11. Metody pomiarów sytuacyjno-wysokościowych wyrobisk eksploatacyjnych oraz zwałowisk nadkładu ustala się w zależności od warunków lokalnych.

4.12. Osnowa geodezyjna dla pomiarów realizacyjnych zapewnia dokładność dostosowaną do wymogów budowy i użytkowania realizowanego obiektu.

4.13. Pomiary deformacji wykonuje się w dostosowaniu do ich celu i wielkości spodziewanych deformacji, w oparciu o projekt sporządzony przez mierniczego górniczego i zatwierdzony przez kierownika ruchu zakładu górniczego.

4.14. W zakładach górniczych wydobywających kopaliny otworami wiertniczymi wykonuje się pomiary położenia otworów oraz pomiary kształtu pustek lub komór powstających w złożu w wyniku eksploatacji.

4.15. Współrzędne przestrzenne wlotów otworów wiertniczych wyznacza się z dokładnością 0,15 m względem punktów pomiarowej osnowy geodezyjnej.

4.16. Położenie komór eksploatacyjnych złóż soli wydobywanej metodą otworów wiertniczych określa się z uwzględnieniem wyników pomiaru krzywizny głębokich otworów ługowniczych.

4.17. Kształt komór w złożach kopaliny stałych wydobywanych metodą otworów wiertniczych mierzy się sondą ultradźwiękową lub echosondą. Objętość komory obliczoną na podstawie pomiaru porównuje się z objętością wydobytej kopaliny lub z objętością użytego materiału podsadzkowego. Dopuszczalna różnica pomiaru objętości dwiema niezależnymi metodami nie może przekraczać 5 % jej wartości. W przypadku braku dostępu do wykonania pomiaru części komory różnica ta może wynosić do 10 % objętości.

4.18. Pomiar kształtu komory wykonuje się od rozpoczęcia budowy komory, z uwzględnieniem stadium wrębu komory, z częstotliwością uzgodnioną z kierownikiem ruchu zakładu górniczego.

4.19. Obliczanie objętości wybranych przestrzeni, zwałowisk nadkładu oraz składowisk urobku przeprowadza się w sposób dostosowany do wymaganej dokładności, przyjętej metody pomiaru oraz kształtu i stopnia zróżnicowania mierzonej przestrzeni.

4.20. Błąd względny pomiaru objętości zwałowisk nadkładu oraz składowisk urobku nie może przekraczać dla objętości:

- 1) do 20 tys. m³ — 4 % objętości;
- 2) ponad 20 do 50 tys. m³ — 3 % objętości;
- 3) ponad 50 do 200 tys. m³ — 2 % objętości;
- 4) ponad 200 tys. m³ — 1 % objętości.

4.21. Postanowienia pkt 4.20 stosuje się odpowiednio do oceny dokładności pomiarów zwałowisk nadkładu oraz składowisk urobku zlokalizowanych na powierzchni podziemnych zakładów górniczych.

Część V. Wykonywanie prac geologicznych

5.1. Pomiary inwentaryzacyjne elementów i zjawisk geologicznych, hydrogeologicznych oraz geologiczno-inżynierskich na potrzeby zakładów górniczych wykonuje się w celu:

- 1) rozpoznania geologicznego i dokumentowania złoża;
- 2) rejestracji elementów i zjawisk geologicznych oraz hydrogeologicznych w złożu i w górotworze;
- 3) odwzorowania w dokumentacji mierniczo-geologicznej budowy, formy i sposobu zalegania złoża;
- 4) charakterystyki cech ilościowych, jakościowych oraz zjawisk zachodzących w złożu i górotworze;
- 5) geometryzacji tektoniki górotworu;
- 6) rejestrowania oraz prognozowania zagrożeń ze strony górotworu;
- 7) projektowania optymalnego sposobu zagospodarowania złoża;
- 8) określania parametrów geomechanicznych złoża oraz skał otaczających.

5.2. Pomiary, o których mowa w pkt 5.1, wykonuje się w wyrobiskach górniczych w nadkładzie i w złożu oraz w badawczych otworach wiertniczych.

5.3. Pomiary, o których mowa w pkt 5.1, wykonuje się w nawiązaniu do punktów osnowy geodezyjnej.

5.4. Zakres szczegółowy, częstotliwość, sposób i dokładność pomiarów, o których mowa w pkt 5.1, dostosowuje się do zmienności elementów i zjawisk geologicznych, hydrogeologicznych oraz geologiczno-inżynierskich, a także skał sporządzanych dokumentów kartograficznych. Wymagania w tym zakresie ustala kierownik ruchu zakładu górniczego w uzgodnieniu z geologiem górniczym, a w przypadku wydobywania kopalin metodą odkrywkową — w uzgodnieniu z geologiem górniczym albo osobą posiadającą kwalifikacje w zakresie sporządzania dokumentacji geologicznej złóż tych kopalin.

5.5. Wyniki pomiarów, o których mowa w pkt 5.1, zapisuje się w dokumentach pomiarowych w sposób trwały.

5.6. W dokumentach pomiarowych zamieszcza się informację o zastosowanej metodzie pomiaru, szkic, datę pomiaru, miejsce pomiaru oraz imiona i nazwiska osób wykonujących pomiar.

5.7. Zmiany treści zapisu w dokumencie pomiarowym dokonuje się wyłącznie przez przekreślenie pierwotnej treści zapisu, w sposób umożliwiający jej odczytanie i wpisanie nad skreśloną treścią nowego zapisu.

5.8. Szkic, o którym mowa w pkt 5.6, sporządza się, stosując obowiązujące w geodezji zasady sporządzania szkiców oraz znaki umowne.

WZÓR PROTOKOŁU PRZEKAZANIA

.....
 (nazwa i adres zakładu górniczego, ,
 którego dokumentację mierniczo-geologiczną (miejsowość) (data)
 przekazuje przedsiębiorca)

PROTOKÓŁ PRZEKAZANIA

dokumentacji mierniczo-geologicznej zlikwidowanego zakładu górniczego

Prezesowi Wyższego Urzędu Górniczego

Realizując obowiązek określony w art. 131 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. — Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. Nr 163, poz. 981), przekazuje się dokumentację mierniczo-geologiczną zlikwidowanego zakładu górniczego wraz ze spisami zdawczo-odbiorczymi w liczbie sztuk.

Dokumenty tekstowe zostały uporządkowane i spakowane w paczki. Dokumenty kartograficzne przekazuje się wraz z mapnikami/luzem, bez mapników*¹.

Dokumenty elektroniczne przekazuje się na informatycznych nośnikach danych w liczbie sztuk*¹.

W przekazaniu dokumentów uczestniczyli:

 (imię, nazwisko) (stanowisko)
strona przekazująca: przedsiębiorca (imię, nazwisko) (stanowisko)
 (imię, nazwisko) (stanowisko)
Okręgowy Urząd Górniczy w (imię, nazwisko) (stanowisko)
 (imię, nazwisko) (stanowisko)
strona odbierająca: Wyższy Urząd Górniczy (imię, nazwisko) (stanowisko)
 (imię, nazwisko) (stanowisko)
strona odbierająca:		strona przekazująca:
1)		1)
2)		2)
3)		3)

*¹) Niepotrzebne skreślić.

WZÓR SPISU ZDAWCZO-ODBIORCZEGO

.....
 (nazwa i adres zakładu górniczego,
 którego dokumentację mierniczo-geologiczną
 przekazuje przedsiębiorca)

.....,
 (miejscowość)

.....
 (data)

SPIS ZDAWCZO-ODBIORCZY nr

dokumentów wchodzących w skład dokumentacji mierniczo-geologicznej
 zlikwidowanego zakładu górniczego,
 przekazywanych Prezesowi Wyższego Urzędu Górniczego

rodzaj dokumentów: 1)

..... 2)

Numer paczki (teczki)	Lp. dokumentu ³⁾	Opis dokumentu	Skala map	Uwagi
1	2	3	4	5

.....
 (podpis Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego)

.....
 (podpis przedsiębiorcy
 albo mierniczego lub geologa górniczego —
 odpowiedzialnego za uporządkowanie dokumentacji
 mierniczo-geologicznej)

Objaśnienia:

¹⁾ Należy wpisać odpowiednio: dokumenty kartograficzne albo dokumenty tekstowe.

²⁾ Należy wpisać odpowiednio:

1) w przypadku dokumentów kartograficznych:

a) karty tytułowe map górniczych,

b) mapy podstawowe:

- mapy wyrobisk górniczych,
- mapy otworów wiertniczych,
- mapy ujęć eksploatacyjnych,
- profile ujęć eksploatacyjnych,
- przekroje zboczy kopalń odkrywkowych,
- profile zwałowisk nadkładu,
- profile składowisk urobku,
- przekroje geologiczne,
- profile otworów wiertniczych,

c) mapy przeglądowe:

- mapy wyrobisk górniczych,
- mapy otworów wiertniczych,
- mapy ujęć eksploatacyjnych,
- profile ujęć eksploatacyjnych,
- przekroje zboczy kopalń odkrywkowych,
- profile zwałowisk nadkładu,
- profile składowisk urobku,
- przekroje geologiczne,
- profile otworów wiertniczych,
- mapy geologiczne, inne niż przekroje geologiczne oraz profile otworów wiertniczych,

d) mapy specjalne:

- mapy terenu przemysłowego zakładu górniczego,
- mapy ewidencji gruntów w granicach zakładu górniczego,
- mapy wydobycia kopaliny,
- mapy geologiczne,

e) mapy sytuacyjno-wysokościowe powierzchni w granicach terenu górniczego,

f) inne dokumenty kartograficzne;

2) w przypadku dokumentów tekstowych:

a) dokumentacja prawna (zbiór aktów administracyjnych związanych z działalnością zakładu górniczego),

b) miernictwo:

- powierzchnia,
- wyrobiska górnicze,
- inne dokumenty tekstowe dotyczące miernictwa,

c) geologia:

- powierzchnia,
- wyrobiska górnicze,
- dokumentacje,
- inne dokumenty tekstowe dotyczące geologii,

d) ochrona powierzchni:

- płytkie kopalnictwo,
- wpływ na środowisko,
- inne dokumenty tekstowe dotyczące ochrony powierzchni,

e) inne dokumenty tekstowe.

³⁾ Liczba niepowtarzająca się w obrębie spisu.

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia zamieszczonego w art. 116 ust. 7 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. — Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. Nr 163, poz. 981). Na mocy powołanego przepisu minister właściwy do spraw środowiska został upoważniony do określenia, w drodze rozporządzenia:

- 1) rodzajów dokumentów wchodzących w skład dokumentacji mierniczo-geologicznej;
- 2) szczegółowych wymagań dotyczących sporządzania, aktualizacji i uzupełniania dokumentacji mierniczo-geologicznej;
- 3) szczegółowych wymagań dotyczących wykonywania prac geodezyjnych i geologicznych w celu sporządzenia, aktualizacji i uzupełniania dokumentacji mierniczo-geologicznej;
- 4) sposobu i trybu postępowania z dokumentacją mierniczo-geologiczną po likwidacji zakładu górniczego, w zakresie jej przekazywania i archiwizowania, w tym wzorów dokumentów związanych z jej przekazywaniem.

Wydając to rozporządzenie, minister właściwy do spraw środowiska ma kierować się potrzebą sporządzenia dokumentacji mierniczo-geologicznej w sposób zapewniający przedstawienie aktualnej sytuacji geologicznej oraz górniczej zakładu górniczego, a także stanu powierzchni w granicach terenu górniczego.

Projektowane rozporządzenie w większości przejmuje regulacje z dotychczas obowiązującego rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 19 czerwca 2002 r. w sprawie dokumentacji mierniczo-geologicznej (Dz. U. Nr 92, poz. 819), zwłaszcza te, które sprawdziły się w praktyce. Ponadto uwzględnia zmiany w stanie prawnym wynikające przede wszystkim z ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. — Prawo geologiczne i górnicze, w tym treści zmienionej delegacji do wydania projektowanego rozporządzenia. W szczególności wyłączono z katalogu obowiązanych do sporządzania dokumentacji mierniczo-geologicznej przedsiębiorców prowadzących działalność na podstawie koncesji udzielonej przez starostę, w związku z brzmieniem art. 116 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. — Prawo geologiczne i górnicze.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. — Prawo geologiczne i górnicze, przepisy dotyczące m.in. dokumentacji mierniczo-geologicznej stosuje się odpowiednio do prowadzenia działalności określonej w tym przepisie. Wobec faktu, że projektowane rozporządzenie zawiera szereg regulacji kierowanych do konkretnych rodzajów działalności określonych w art. 1 tej ustawy, przyjęto, że do działalności określonej w powołanym art. 2 ust. 1 będą stosowane odpowiednio przepisy dotyczące działalności w zakresie podziemnego bezzbiornikowego magazynowania substancji lub podziemnego składowania odpadów. Będzie to powodowało konieczność odstąpienia od stosowania w tym przypadku pojęć: „obszar górniczy” i „teren górniczy” (będzie bowiem w tym przypadku chodziło o „przestrzeń, w której jest prowadzona działalność określona w art. 2 ust. 1 ustawy”), „przedsiębiorca” (będzie bowiem w tym przypadku chodziło o „podmiot prowadzący działalność określoną w art. 2 ust. 1 ustawy”) oraz „zakład górniczy” (będzie bowiem w tym przypadku chodziło o „zakład prowadzący działalność określoną w art. 2 ust. 1 ustawy”).

Dokumentacja mierniczo-geologiczna jest wykorzystywana na każdym etapie ruchu zakładu górniczego. Sporządzanie tej dokumentacji to proces ciągły, trwający od dnia rozpoczęcia budowy zakładu górniczego, przez okres prowadzenia działalności, której dotyczą projektowane regulacje, aż po likwidację zakładu górniczego. Polega on w pierwszej kolejności na sporządzaniu poszczególnych dokumentów wchodzących w jej skład, określonych w projektowanym rozporządzeniu (przy czym w praktyce prowadzenia ruchu zakładu górniczego przyjęto, że szkice, będące dokumentami pomiarowymi, mogą być także elementem innych dokumentów pomiarowych) albo w decyzji właściwego organu nadzoru górniczego, wydanej na podstawie art. 116 ust. 6 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. — Prawo geologiczne i górnicze. Następnie dokumentacja ta podlega aktualizacji i uzupełnieniu, polegającym na ciągłej (częstotliwość określa projektowane rozporządzenie) aktualizacji i uzupełnieniu poszczególnych dokumentów wchodzących w jej skład (podczas tych czynności nie tworzy się nowych dokumentów, a jedynie nanosi się dodatkowe informacje i oznaczenia na istniejące dokumenty). Niedopełnienie obowiązków w zakresie m.in. sporządzania, aktualizowania i uzupełniania dokumentacji mierniczo-geologicznej podlega karze grzywny (art. 183 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. — Prawo geologiczne i górnicze).

W celu zapewnienia odpowiedniego uporządkowania tych dokumentów w zakładach górniczych jest prowadzona ewidencja dokumentacji mierniczo-geologicznej.

Zastosowana terminologia w zakresie map została oparta, w celu uniknięcia wątpliwości w praktyce stosowania rozporządzenia, na Polskiej Normie PN-G-09000-1:2002 Mapy Górnicze, Część 1: Podział i terminologia. Dotyczy to np. pojęcia „mapy strat złożeń” czy „przekroje zboczy kopalń odkrywkowych”. Podkreślenia wymaga, że norma ta nie zamyka katalogu map, które mogą być sporządzane w zakładzie górniczym.

Wobec faktu, że trwają aktualnie prace nad zmianą systemu Polskich Norm dotyczących map górniczych, przestano na ogólnym odesłaniu do tych dokumentów. Normy te nie są wprowadzeniem norm europejskich. Uzasadnieniem dla przywołania Polskich Norm w projekcie jest w szczególności charakter regulowanej działalności, gdyż:

- 1) ze względu na długotrwałą, wieloletnią działalność przedsiębiorcy w zakresie m.in. wydobywania kopalin ze złóż, celowe jest przyjęcie zarówno u tego samego przedsiębiorcy, jak i u poszczególnych przedsiębiorców, jednolitości w sporządzaniu dokumentów kartograficznych (przy czym ze względu na szczególność Polskich Norm ich ujmowanie w projekcie spowodowałoby nadmierną jego rozbudowę) oraz identyczne, jednoznaczne oznaczanie tych samych elementów, zgodnie z przyjętymi standardami, przyjętymi w Polskich Normach;
- 2) po jej zakończeniu i przejęciu dokumentacji mierniczo-geologicznej zlikwidowanego zakładu górniczego przez Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego, niejednolitość w sporządzaniu dokumentów oraz ujmowanie na nich określonych treści w odmienny sposób znacząco utrudniłaby (przez m.in. brak możliwości jednoznacznej identyfikacji danych na dokumentach kartograficznych) realizację obowiązków tego organu w zakresie udostępniania dokumentacji mierniczo-geologicznej (w tym informacji o danych w niej zamieszczonych, przetworzonych zgodnie z wnioskiem), określonych w przepisach o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie.

Terminologię stosowaną w geodezji, w tym geodezji górniczej, przyjęto także w wielu innych przepisach projektu (dotyczy to np. pojęcia: „transformacja geodezyjna” czy „lokalny układ geodezyjny”).

Wobec faktu, że sporządzane w zakładach górniczych dokumenty kartograficzne nie wchodziły w skład państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, o którym mowa w ustawie z dnia 17 maja 1989 r. — Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2010 r. Nr 193, poz. 1287), a w konsekwencji — nie stosuje się do tej działalności przepisów prawa geodezyjnego i kartograficznego, konieczne było w wielu przypadkach odsyłanie do przepisów tego prawa, albo przez odesłania do przepisów zawierających upoważnienia do wydania określonych aktów wykonawczych albo (jeżeli określone zagadnienie jest przedmiotem regulacji wielu przepisów tego prawa) przez odesłania o charakterze ogólnym, również do dokumentów dotychczas ustanowionych na tej podstawie w formie np. instrukcji technicznych, a także Polskich Norm dotyczących geodezji i kartografii (normy te nie są wprowadzeniem norm europejskich).

W porównaniu z dotychczasowym stanem prawnym proponowane zmiany i uzupełnienia polegają przede wszystkim na uproszczeniu i doprecyzowaniu wymagań w zakresie obowiązku sporządzania przez przedsiębiorców dokumentacji mierniczo-geologicznej. W sposób jednoznaczny wskazano ponadto mechanizmy służące aktualizacji i uzupełnianiu sporządzonych dokumentów wchodzących w skład dokumentacji mierniczo-geologicznej (poza wskazaniem okresów dokonywania tych czynności — również ich odpowiednie ewidencjonowanie, co jest utrwalonym elementem działalności służby mierniczo-geologicznej zakładów górniczych).

Uproszczeniu uległy procedury związane z ustalaniem skali dokumentów kartograficznych, jak również sporządzania dokumentacji mierniczo-geologicznej jako dokumentów elektronicznych.

Wskazano osoby, które mogą uzupełniać mapy sytuacyjno-wysokościowe powierzchni w granicach terenu górniczego o treści niezbędne do bezpiecznego prowadzenia ruchu zakładu górniczego, zapewnienia bezpieczeństwa powszechnego oraz ochrony środowiska (obecnie nazywane tzw. treściami specjalnymi).

Ustalono tryb i sposób przekazywania dokumentacji mierniczo-geologicznej zlikwidowanych zakładów górniczych Prezesowi Wyższego Urzędu Górniczego, określając wzory dokumentów związanych z przekazywaniem, a także tryb i sposób jej archiwizowania. W tym zakresie częściowo przejęto dotychczasowe rozwiązania zamieszczone w zarządzeniu nr 56 Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego z dnia 10 grudnia 2010 r. w sprawie sposobu gromadzenia, archiwizowania oraz udostępniania dokumentacji mierniczo-geologicznej zlikwidowanych zakładów górniczych (Dz. Urz. WUG Nr 25, poz. 132). Zagadnienia regulowane w tym fragmencie projektu nie są regulowane przepisami ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2011 r. Nr 123, poz. 698 i Nr 171, poz. 1016) oraz przepisami wydanymi na jej podstawie. Przykładowo: określenie warunków klimatycznych, w jakich jest przechowywana dokumentacja mierniczo-geologiczna zlikwidowanych zakładów górniczych, nastąpiło (zgodnie z propozycją Naczelnego Dyrektora Archiwów Państwowych) w sposób ustalony dotychczas w rozporządzeniu Ministra Kultury z dnia 15 lutego 2005 r. w sprawie warunków przechowywania dokumentacji osobowej i płacowej pracodawców (Dz. U. Nr 32, poz. 284).

W załączniku nr 1 do rozporządzenia zmodyfikowano niektóre wymagania dotyczące sposobu wykonywania pomiarów geodezyjnych, niezbędnych do sporządzenia, aktualizacji i uzupełniania dokumentacji mierniczo-geologicznej, zapewniając koordynację dokładnościową tych pomiarów. Ponadto, kierując się delegacją ustawową, projekt uzupełniono o wymagania dotyczące wykonywania prac geologicznych w celu sporządzenia, aktualizacji i uzupełniania dokumentacji mierniczo-geologicznej.

Projektowany stan prawny nie wymaga tworzenia przepisów przejściowych. W zakresie będącym przedmiotem regulacji nastąpi płynne przejście do nowego stanu prawnego, w ramach bieżącego funkcjonowania zakładów górniczych. Natomiast ze względów natury systemowej nie było możliwe uregulowanie w projekcie kwestii związanych z postępowaniami administracyjnymi prowadzonymi przez organy nadzoru górniczego, dotyczącymi np. ustalenia rodzajów dokumentacji kartograficznej, jaką powinien posiadać podmiot prowadzący określone roboty podziemne w zastosowaniu techniki górniczej, czy ustalenia skali poszczególnych map. Ponadto szereg czynności ujętych w dotychczasowym akcie wykonawczym (np. przekazywania przez przedsiębiorcę wydobywającego kopalinę podstawową, jeszcze w trakcie prowadzenia ruchu zakładu górniczego, określonych dokumentów do Wyższego Urzędu Górniczego) nie ma charakteru postępowań o określonym okresie trwania i wobec tego nie będzie dochodziło do sytuacji „zastania” przez taką czynność nowych regulacji prawnych.

Projektowane rozporządzenie wejdzie w życie równocześnie z ustawą z dnia 9 czerwca 2011 r. — Prawo geologiczne i górnicze, tj. z dniem 1 stycznia 2012 r. Pomimo stosunkowo krótkiego, około dwutygodniowego *vacatio legis*, adresaci nowych regulacji prawnych są odpowiednio przygotowani na ich wejście w życie. Nie tylko bowiem brali oni aktywny udział w społecznych konsultacjach oraz spotkaniach o charakterze informacyjnym, organizowanych przez Wyższy Urząd Górniczy, ale także mają możliwość bieżącego zapoznawania się z poszczególnymi wersjami projektu, poprzez kilka stron internetowych, w tym strony Biuletynu Informacji Publicznej.

Projekt został umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska, stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.), w celu umożliwienia zgłoszenia, w trybie art. 7 tej ustawy, zainteresowania pracami nad przedmiotowym projektem rozporządzenia. Zgłoszenia takie nie wpłynęły. Projekt został także udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji (na stronie internetowej Rządowego Procesu Legislacyjnego), stosownie do § 11a uchwały nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. — Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. Nr 13, poz. 221, z późn. zm.), a także na stronie internetowej Wyższego Urzędu Górniczego.

Projekt nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597) i w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji Komisji Europejskiej.

Projekt został uzgodniony międzyresortowo. Pozytywną opinię o projekcie wyraził m.in. Główny Geodeta Kraju. Uwzględniono także uwagi zgłoszone m.in. przez Naczelnego Dyrektora Archiwów Państwowych.

Projekt został pozytywnie zaopiniowany przez Ministra Spraw Zagranicznych w zakresie zgodności z prawem Unii Europejskiej. Zgłoszona wątpliwość, dotycząca braku wdrożenia w projekcie jednego z przepisów zamieszczonych w załączniku do dyrektywy 92/104/EWG z dnia 3 grudnia 1992 r. w sprawie minimalnych wymagań w zakresie poprawy bezpieczeństwa i ochrony zdrowia pracowników odkrywkowego i podziemnego przemysłu wydobywczego (dwunasta dyrektywa szczegółowa w znaczeniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) (Dz. Urz. WE L 404 z 31.12.1992, str. 10, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 5, t. 2, str. 134, z późn. zm.) w części C („szczególne minimalne wymagania stosowane w odniesieniu do podziemnego przemysłu wydobywczego”), w pkt 2.1, dotyczącym „planów (map) wyrobisk podziemnych” („dodatkowo, oprócz dróg i pól eksploatacyjnych, muszą one zawierać informacje, które mogą mieć wpływ na eksploatację i bezpieczeństwo”), stała się przesłanką uznania, że przepis ten jest w istocie wdrażany w przygotowanym równoległym projekcie rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie planów ruchu zakładów górniczych, w części dotyczącej treści map wyrobisk górniczych. Ze względu na zakres upoważnienia zamieszczonego w art. 116 ust. 7 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. — Prawo geologiczne i górnicze, nie jest bowiem możliwe regulowanie w przepisach wydanych na tej podstawie treści dokumentów kartograficznych.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowany akt normatywny

Przepisy zawarte w projekcie rozporządzenia oddziałują w szczególności na:

- 1) przedsiębiorców, którzy uzyskali koncesję na działalność w zakresie wydobywania kopalin ze złóż (z wyjątkiem koncesji udzielonej przez starostę), podziemnego bezzbiornikowego magazynowania substancji lub podziemnego składowania odpadów;
- 2) podmioty prowadzące działalność określoną w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. — Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. Nr 163, poz. 981), zgodnie z formułą przyjętą w tym przepisie;
- 3) organy nadzoru górniczego;
- 4) organy administracji geologicznej.

2. Konsultacje społeczne

Projekt został rozesłany do:

- 1) reprezentatywnych organizacji związkowych oraz reprezentatywnych organizacji pracodawców w rozumieniu ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego (Dz. U. Nr 100, poz. 1080, z późn. zm.), tj. do:
 - a) Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność” — w tym do Komisji Krajowej, Sekretariatu Górnictwa i Energetyki oraz Sekcji Krajowej Geologiczno-Wiertniczej,
 - b) Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych, w tym do zrzeszonych w tym podmiocie górniczych struktur związkowych: Związku Zawodowego Górników w Polsce, Związku Zawodowego Ratowników Górniczych w Polsce, Związku Zawodowego Pracowników Przemysłu Miedziowego, Związku Zawodowego Pracowników Dołowych, Związku Zawodowego Maszynistów Wyciągowych Kopalń w Polsce, Porozumienia Związków Zawodowych Górnictwa, Związku Zawodowego Pracowników Zakładów Przeróbki Mechanicznej Węgla w Polsce „Przeróbka”, Związku Zawodowego Jedności Górniczej, Związku Zawodowego Pracowników Technicznych i Administracji „Dozór” KGHM Polska Miedź S.A., Federacji Związków Zawodowych Górnictwa Węgla Brunatnego, Ogólnopolskiego Związku Zawodowego Górnictwa Naftowego i Gazownictwa,
 - c) Forum Związków Zawodowych, w tym do zrzeszonej w tym podmiocie górniczej struktury związkowej: Porozumienia Związków Zawodowych „KADRA”,
 - d) Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej,
 - e) Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych „Lewiatan”,
 - f) Business Centre Club — Związku Pracodawców,
 - g) Związku Rzemiosła Polskiego;
- 2) Komisji Krajowej Wolnego Związku Zawodowego „Sierpień 80”;
- 3) Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność 80”;
- 4) Związku Zawodowego „Kontra”;
- 5) Marszałków Województw;
- 6) Stowarzyszenia Gmin Górniczych w Polsce;
- 7) Związku Gmin Zagłębia Miedziowego;
- 8) Forum Przemysłu Wydobywczego;
- 9) Porozumienia Pracodawców Przemysłu Wydobywczego (Związku Pracodawców Górnictwa Węgla Kamiennego);
- 10) Związku Pracodawców Polska Miedź;

- 11) Polskiego Stowarzyszenia Górnictwa Solnego;
- 12) Związku Pracodawców Porozumienie Producentów Węgla Brunatnego;
- 13) Polskiego Związku Producentów Kruszyw;
- 14) Stowarzyszenia Kopalń Odkrywkowych;
- 15) Stowarzyszenia Producentów Cementu;
- 16) Regionalnego Stowarzyszenia Przedsiębiorców Wydobywających Kopaliny Pospolite;
- 17) Stowarzyszenia Kierowników Ruchu Zakładów Górniczych;
- 18) Krajowego Związku Pracodawców Branży Geologicznej;
- 19) Akademii Górniczo-Hutniczej im. Stanisława Staszica w Krakowie;
- 20) Politechniki Śląskiej;
- 21) Politechniki Wrocławskiej;
- 22) Uniwersytetu Śląskiego — Wydziału Nauk o Ziemi;
- 23) Głównego Instytutu Górnictwa;
- 24) Polskiej Akademii Nauk — Instytutu Geofizyki oraz Instytutu Mechaniki Górotworu;
- 25) Centralnego Instytutu Ochrony Pracy — Państwowego Instytutu Badawczego;
- 26) Państwowego Instytutu Geologicznego — Państwowego Instytutu Badawczego;
- 27) Instytutu Nafty i Gazu;
- 28) Instytutu Techniki Górniczej KOMAG;
- 29) Instytutu Technik Innowacyjnych EMAG;
- 30) „Poltegor-Instytut” Instytutu Górnictwa Odkrywkowego;
- 31) Instytutu Mechanizacji Budownictwa i Górnictwa Skalnego;
- 32) podmiotów zawodowo trudniących się wykonywaniem czynności w zakresie ratownictwa górniczego oraz innych jednostek ratownictwa górniczego: Centralnej Stacji Ratownictwa Górniczego S.A. w Bytomiu, Jednostki Ratownictwa Górniczo-Hutniczego w Lubinie, Ratowniczej Stacji Górnictwa Otworowego w Krakowie (Oddziału Polskiego Górnictwa Naftowego i Gazownictwa S.A.) oraz Jednostki Ratownictwa Górniczego sp. z o.o. w Tarnobrzegu;
- 33) Krajowej Izby Gospodarczej;
- 34) Górniczej Izby Przemysłowo-Handlowej;
- 35) Zarządu Głównego Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Górnictwa;
- 36) Stowarzyszenia Naukowo-Technicznego Inżynierów i Techników Przemysłu Naftowego i Gazowniczego;
- 37) Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Pracowników Służby BHP;
- 38) Stowarzyszenia Geodetów Polskich;
- 39) International Society for Mine Surveying — Commission 4 (z siedzibą w Krakowie);
- 40) Polskiego Towarzystwa Geologicznego;
- 41) Naczelnej Organizacji Technicznej;
- 42) Bractwa Gwarków Związku Górnośląskiego;
- 43) Polskiej Izby Gospodarczej „Ekorozwój”;
- 44) Forum Odbiorców Energii Elektrycznej i Gazu.

Następujące podmioty zajęły stanowisko zawierające propozycje zmian niektórych przepisów projektu rozporządzenia:

- 1) Forum Przemysłu Wydobywczego;
- 2) Związek Pracodawców Górnictwa Węgla Kamiennego;
- 3) Związek Pracodawców Polska Miedź;
- 4) Związek Pracodawców Porozumienie Producentów Węgla Brunatnego;
- 5) Polski Związek Producentów Kruszyw;
- 6) Stowarzyszenie Kopalń Odkrywkowych;
- 7) Górnicza Izba Przemysłowo-Handlowa.

W całości uwzględniono propozycje zgłoszone przez wymienione podmioty dotyczące: uzupełnienia wykazu dokumentów pomiarowych i obliczeniowych o szkice, w tym szkice sztygarskie, trybu archiwizacji danych, zakresu obowiązku posiadania wydrukowanych dokumentów kartograficznych, „pochodzenia” map sytuacyjno-wysokościowych powierzchni w granicach terenu górniczego, lokalizacji punktów poziomej szczegółowej osnowy geodezyjnej w podziemnych wyrobiskach górniczych, czasu przenoszenia informacji do dokumentów pomiarowych, skali szkiców, odtwarzania głównych osi szybu na powierzchni terenu, a także propozycje o charakterze redakcyjnym (np. w zakresie relacji przepisu zawierającego katalog dokumentów kartograficznych do przepisu określającego czasokres jego aktualizacji i uzupełniania), terminologicznym oraz dotyczące odesłań do innych aktów normatywnych, w szczególności Prawa geodezyjnego i kartograficznego. Uwzględnione propozycje miały wpływ na szereg modyfikacji projektu.

Nie uwzględniono natomiast, ze względów bezpieczeństwa oraz prawidłowego prowadzenia ruchu zakładu górniczego, propozycji odnoszących się do zawężenia zakresu sporządzania, aktualizacji i uzupełniania dokumentacji mierniczo-geologicznej (dodatkowym argumentem w tym przypadku była treść art. 116 ust. 6 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. — Prawo geologiczne i górnicze), obowiązku sporządzania profili składowisk urobku, długości boków podstawowej osnowy geodezyjnej w podziemnych wyrobiskach górniczych. Ponadto odrzucono propozycję pominięcia możliwości sporządzania dokumentów kartograficznych w lokalnych układach współrzędnych, ze względu na fakt, że dokumentacja mierniczo-geologiczna nie wchodzi w skład państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego. W przypadku propozycji dotyczących określenia technik i formatów zapisywania danych uznano, że projekt powinien zapewnić elastyczność w doborze środków technicznych.

Szczegółowe zestawienie opinii do projektu rozporządzenia, przekazanych przez podmioty biorące udział w konsultacjach społecznych, zostało udostępnione w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji (na stronie internetowej Rządowego Procesu Legislacyjnego), w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska oraz na stronie internetowej Wyższego Urzędu Górniczego.

Ponadto, w dniu 31 sierpnia 2011 r., stosownie do art. 3 pkt 5 ustawy z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 90, poz. 759), projekt został uzgodniony w Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie spowoduje zwiększenia wydatków budżetu państwa oraz nie będzie miało wpływu na budżety jednostek samorządu terytorialnego.

Obowiązki Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego, związane z przejmowaniem i archiwizowaniem dokumentacji mierniczo-geologicznej zlikwidowanych zakładów górniczych, są określone w ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. — Prawo geologiczne i górnicze. Finansowanie realizacji tych obowiązków następuje ze środków związanych z realizacją tej ustawy, określanych w ustawie budżetowej (w części dotyczącej Wyższego Urzędu Górniczego).

Pozostałe rozwiązania określone w rozporządzeniu dotyczą przedsiębiorców.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało bezpośredniego wpływu na rynek pracy. Uproszczenie wymagań w zakresie dokumentacji mierniczo-geologicznej nie spowoduje wymiernych zmian liczebności pracowników zatrudnionych przy sporządzaniu, aktualizacji i uzupełnianiu tej dokumentacji. Wyłączenie z katalogu obowiązanych do sporządzania dokumentacji mierniczo-geologicznej przedsiębiorców prowadzących działalność na podstawie koncesji udzielonej przez starostę wynika nie z projektowanego rozporządzenia, ale wprost z art. 116 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. — Prawo geologiczne i górnicze.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Przewiduje się pozytywny wpływ regulacji na funkcjonowanie przedsiębiorstw prowadzących wydobywanie kopalin ze złóż, z uwagi na uproszczenie niektórych wymagań.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Nie przewiduje się oddziaływania projektowanego rozporządzenia w powyższym zakresie.

7. Źródła finansowania projektowanych rozwiązań

Finansowanie realizacji przepisów projektowanego rozporządzenia, w zakresie przejmowania i archiwizowania dokumentacji mierniczo-geologicznej zlikwidowanych zakładów górniczych przez Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego, będzie następowało ze środków związanych z realizacją ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. — Prawo geologiczne i górnicze, określanych w ustawie budżetowej (w części dotyczącej Wyższego Urzędu Górniczego), a zatem koszty związane z wejściem w życie projektowanej regulacji będą finansowane w ramach wydatków zaplanowanych w projekcie ustawy budżetowej na rok 2012, uchwalonym przez Radę Ministrów w dniu 27 września 2011 r. i przekazanym do Sejmu RP; w konsekwencji wejście w życie projektowanej regulacji nie spowoduje dodatkowych kosztów dla budżetu państwa.

WSTĘPNA OPINIA O ZGODNOŚCI PROJEKTU Z PRAWEM UNII EUROPEJSKIEJ

Na podstawie § 10 ust. 7 uchwały nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. — Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. Nr 13, poz. 221, z późn. zm.) przedstawia się następującą opinię:

Projektowana regulacja ma na celu uregulowanie niektórych szczegółowych wymagań dotyczących dokumentacji mierniczo-geologicznej.

Problematyka trybu tworzenia i treści dokumentów związanych z prowadzeniem działalności górniczej, z wyjątkiem zezwoleń na poszukiwanie, badanie i produkcję węglowodorów oraz dokumentu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia, nie jest co do zasady przedmiotem regulacji prawa Unii Europejskiej.

Jednakże w dyrektywie 92/104/EWG z dnia 3 grudnia 1992 r. w sprawie minimalnych wymagań w zakresie poprawy bezpieczeństwa i ochrony zdrowia pracowników odkrywkowego i podziemnego przemysłu wydobywczego (dwunasta dyrektywa szczegółowa w znaczeniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) (Dz. Urz. WE L 404 z 31.12.1992, str. 10, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 5, t. 2, str. 134, z późn. zm.) w załączniku w części C („szczególne minimalne wymagania stosowane w odniesieniu do podziemnego przemysłu wydobywczego”) w pkt 2, dotyczącym „planów wyrobisk podziemnych”, wskazano, że „(pkt 2.1) Należy opracować mapy wyrobisk podziemnych w skali, która będzie czytelna. Dodatkowo, oprócz dróg i pól eksploatacyjnych, muszą one zawierać informacje, które mogą mieć wpływ na eksploatację i bezpieczeństwo. Muszą być łatwo dostępne i przechowywane tak długo, jak to jest konieczne ze względu na bezpieczeństwo. (pkt 2.2) Plany wyrobisk podziemnych muszą być regularnie aktualizowane i przechowywane w dostępnym miejscu.”. Tym samym, zarówno art. 116 (w związku z art. 117 pkt 5, nakładającym na przedsiębiorcę obowiązek posiadania i odpowiedniego przechowywania dokumentacji prowadzenia ruchu zakładu górniczego) ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. — Prawo geologiczne i górnicze, jak i projektowane rozporządzenie, regulując m.in. problematykę sporządzania, w odpowiedniej skali, dokumentów kartograficznych, w tym map wyrobisk górniczych, ma na celu wdrożenie przepisów prawa Unii Europejskiej. O ile problematyka ewidencjonowania map jest jednym z narzędzi służących aktualizacji i uzupełnianiu sporządzonych dokumentów wchodzących w skład dokumentacji mierniczo-geologicznej, o tyle problematyka przechowywania map, ze względu na wąski zakres upoważnienia ustawowego zamieszczonego w art. 116 ust. 7 tej ustawy, będzie regulowana w przepisach wydanych na podstawie art. 120 ust. 1 tej ustawy (szczegółowe wymagania dotyczące prowadzenia ruchu zakładów górniczych). Ponadto, ze względu na zakres tego upoważnienia, nie jest możliwe regulowanie w przepisach wydanych na tej podstawie treści dokumentów kartograficznych. Zostanie ona określona w przepisach wydanych na podstawie art. 110 tej ustawy (szczegółowe wymagania dotyczące treści planów ruchu zakładów górniczych; elementami planów ruchu są bowiem m.in. mapy wyrobisk górniczych).

W konkluzji należy stwierdzić, że projekt rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie dokumentacji mierniczo-geologicznej jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.